

Hvessingur

Sjálvsálitið er í topp umborð á Hvessingi

Kvinnurnar við nógvu róðrarroyndunum leitaðu leingi eftir rétta lagnum. Nú hava tær funnið tað, og so gongur sum eftir ánni

Tað er stóruspenningur um FM heitið millum 6-mannaförin, mannað við kvinnurnar. Jarnbardur er fremstur, og havnarkvinnurnar hava tiskil besta møguleikan at vinna FM heitið á Havnarvág. Gongurólur hevur eisini møguleika at vinna FM heitið. Tær eru trí stig aftanfyrri Jarnbard, og umframt at tær skulu vinna á ólavssøku, so er neyðugt, at hin havnarkvinnur ikki verður fremri enn nummar trí.

Favoritturin

Hóast hann er eitt stig aftanfyrri Jarnbardin, so er tað einki at ligga ómá, at tað er Hvessingur, sum verður roknaður at hava størsta møguleikan at vinna ólavssøkuróðurin og harvið FM heitið.

Tær í Hvalvík og í Streymnesi finga eina trivandi byrjan uppá kappróðrarárið, men hesar báðu síðstu ferðirnar hava tær verið leysar av hinum, tá tær eru komnar á mál.

Vit hava fleiri ferðir áður nevnt, at tað so at siga glapp hjá teimum, tá tær í næstsíðstu viku fyrireikaðu seg til róðurin í Fuglafirði.

Jana Hansen situr á toftini umborð á Hvessingi. Hon er formaður umborð, og hon veit, hvat hon tosar um, tá tað snýr seg um venjing og um kappróður, tí hetta er níggiunda árið á tað, at hon ror við Hvessingi.

Í ár er hon sjálf triðja úr sama húsi, tí systurnar Kirstin og Rannvá eru eisini við. Í fjór, tá tær vunnu FM, vóru tær fyra systar, men í ár heldur Ingibjörg frí frá kappróðrinum.

Undanfarnar ár hava vit havt trupulleikar við at finna rétta lagið, men t.d. í fjór komu vit á lagið so mikið

tíðliga, at vit vunnu allar róðrar. Í ár riggaði tað ikki, og so kennist tað sum um tú kemur í ónda ringrás. Tá tað ikki gongur, sum tú sjálf hevdi vónað, og sum tað eru so nógv, sum hava roknað við, so eru tey nógv, sum koma við væl meintum ráðum um, hvat tað er, ið ikki er, sum tað eigur at vera. Tú lurtar og roynir at laga teg eftir góðum ráðum, men vit máttu bara staðfesta, at til og við á jóansøkuni gekk tað ikki, sum vit vildu hava tað at ganga.

Og hvat er tað so, sum er sloppið?

– Vit tóku avgerð um, at nú máttu vit sjálfvar royna at arbeiða við trupulleikanum. Tað kundi bara ganga betra vegin. Vit hava sama fólkid, og vit sita allar í somu sessunum, sum vit hava gjørt allar hinar róðrar. Munurin er, at vit nú hava broytt eitt sindur uppá róðrarlagið sammetti við fyrru stevnurnar í ár. Vit rógva kanska eitt sindur meiri seigan, enn vit gjørdu.

Men tað mátti ikki tikið so langa tíð at funnið út av tí?

– Tað er ógvuliga torført at skifta. Tað kennist nógv meiri streivið, tá tú roynir at rógva upp á ein máta, sum ikki kennist at vera tann, sum liggur mest ræði, men tá úrslitið verður betri, so verður tað sjálvsagt meiri hugaligt, og so kennist meðin ikki so ógvuslig, og tá tú hevur vant hetta lagið í nakrar vikur, so verður hetta tað náttúrliga, sigur Jana Hansen.

Nakað serligt á ólavssøku

Formaðurin á Hvessingi vónar sjálvsagt, at tær fara at megna at vinna á ólav-

søku og harvið at vinna FM heitið.

– Vit fara ikki at venja so nógv í hesi vikuni, tí ein av manningini verður burturstødd, men í komandi viku fara vit at gera nógv við tað, so vit vera væl fyrri til annan mánadag, tá stóra slagid fer at standa.

Formaðurin á Hvessingi heldur, at tað altíð er nakað serligt at rógva á ólavssøku:

– Tá vita vit, at hetta er síðsti róðurin, og tað er hugaligt, í hóast tað er spennandi at rógva, so er tað eisini ein veruleiki, at tað er sera streivið og tíðarkrevjandi. Og so eru tað nógvir áskoðarar, og tað hevur við sær, at nervin í róðrinum verður uppastur spentari.

Kvinnurnar umborð á Hvessingi hava ikki óneyðugar nervar undan ólavssøkuni. Tær hava drúgar royndir og vita tiskil, hvat tað snýr seg um.

Hetta er níggiunda árið, at Jana Hansen ror. Tað vil siga, at hon hevur róð við síðani 1989. Ein hevur verið við síðani 1991, ein frá 1993, tvær komu umborð í 1994, róðurskvinnan kom umborð í fjór, og ein ror fyrri fyrstu ferð við í ár.

Tær vunnu á ólavssøku í fjór, og Hvessingur vann eisini á ólavssøkunum í 1994 og 1992.

Var kappingin størri á Sørvági, enn hon var í Fuglafirði?

– Munurin var eitt sekund minni hesa ferð, og eg haldi, at tað var strevnari, tí í Fuglafirði var tað ikki fyrr enn fram ímóti endanum, at Gongurólur kom fram á okkum. Hesa ferðina var hann alla tíðina framvið.

Hvessingur nærkast útvarpssteypinum

Men treytin fyri at fáa tað verður ivaleyst at teir vinna á ólavssøkuni, og tað hava teir ikki gjørt síðani í 1989

Hvessingur er mest vinnandi báturin í føroyskum kappróðri í 1997. Tað er sligið fast við tiggju tumma seymi, eftir at mennir hava vunnið allar fimm róðrarar og kvinnurnar hava vunnið tveir teir seinastu róðrarar.

Í Sørvági varð staðfest, at mennir umborð á Hvessingi eru FM vinnarar, og nú er spurningurin bara, um teir fara at vinna á ólavssøku og harvið vera ósigraðir í 1997.

Hvessingur hevur verið so sannførandi allar fimm ferðirnar, at tað er einki, sum talar fyri, at nakar skal taka hann. Teir hava verið leysir av hinum bátunum hvørja ferð, og róðurin í Sørvági var einki undantak í so máta. Teir tóku seg stútt og stóðugt frá hinum, og tá teir komu á mál var mun-

urin seks sekund og harvið meiri enn tveir bátslongdir.

Drekin við dreingjum og Hvessingur við monnum eru einastu bátarnir, sum hava vunnið allar róðrarar higar, og tað eru bara hesir báðir bátarnir, sum hava møguleika at vinna útvarpssteypid, sum er heiðurin fyri at vera kosin besti kappróðrabátur av øllum.

Róðurin hjá Hvessingi var meiri sannførandi á vestanstevnuni, enn tann hjá Drekanum var, og tí kann hugsast, at um báðir bátarnir fara at vinna á ólavssøku, so verður tað Hvessingur, sum verður kosin vinnari av útvarpssteypinum. Í fjór kendu kvinnurnar umborð á Hvessingi seg snýttar fyrri útvarpssteypid. Tær vunnu allar róðrarar, men tað gjørdi Sílið við gentu-

manning eisini, og tær finga útvarpssteypid.

Men treytin hjá Hvessingi við monnum í ár er, at teir á ólavssøku enda í minst lagi á sama plássi, sum dreingirnir umborð á Drekanum. Um vit líta at hagtølunum, so eru tey ikki við Hvessingi. Hann hevur ikki vunnið á ólavssøku við mannfólkaamanning síðani 1989, og tað er merkisvert, tí teir vóru FM vinnarar í 1993, 1994 og 1995, men tað vóru teir alto uppán at vinna á ólavssøkuni.

Annan mánadag fáa teir ein nýggjan møguleika, og so fáa vit at sigga, um teir tá verða eins sannførandi, sum teir hava verið higar í ár, ella um teir fella í somu grøvina, sum teir hava verið í síðani 1989!

Junkarin klækkaði teir á Drekanum

Men havnardreingirnir høvdu meiri í sær í og tryggjaðu sær FM heitið í endaspurtinum

Drekin hevdi undan róðrinum á vestanstevnu vunnið allar róðrarar í ár, og teir vunnu eisini í Sørvági og eru harvið FM vinnarar í 1997.

Men teir vóru eitt sindur klökkir av mótsøðuni, sum teir finga frá Junkarinum:

– Vit høvdu eygni eftir Bliki, Sílinum og Svani, tí tað eru teir, sum hava verið næstir okkum á hinum stevnunum og harvið lógu undir líðini á okkum á Sørvági.

Soleiðis sigur róðursmaðurin á Drekanum, Sveinur Gullfoss:

– Eg haldi, at Junkarin var frammanfyrri okkum eina løtu, og eg kendi meg ikki vísan í, at vit fóru at vinna, fyrr enn vit í endaspurtinum fóru frá teimum. Tá sást tyðuliga, at teir umborð hjá okkum vóru betri fyrri.

Í hinum róðrunum hava tit verið fremstir mest sum alla tíðina. Heldur tú at tað ávirknaði tykkum, at tit hesa ferðina vórðu hóttr?

– Tað var ongantið panikkur í, men tað var tyðuligt, at okkara menn høvdu hug til at skeita yvir á Junkaran, og tað er ongantið

gott, tá tú hugsar ov nógv um mótsøðumenninar. Tað gongur út yvir tað, sum tú leggur í sjálfur, men tibeitur biltu tað ikki, staðfestir ein væl nøgdur róðursmaður á Drekanum.

Mesta fólkid umborð á Drekanum hevur róð í fleiri ár. Hjá summum er hetta triðja árið, at teir rógva, og hjá øðrum er hetta fjórða árið. Tveir vóru við Drekanum, sum eisini vann FM í fjór, og triggir vóru við hinum 5-manafarinum hjá Havnar Róðrarfelag, Sílinum, í fjór.

Reglarnir siga, at fyri at taka lut í 5-mannaferum við dreingjum skal luttakaran vera fyltur 14 ár, áðrenn 1. mei sama kappingarár, men tú skalt ikki vera fyltur 18 ár, áðrenn 1. mei sama kappingarár.

Hesum aldursmarkinum fella triggir av teimum umborð á Drekanum fyrri komandi ár, men skulu vit meta út frá, hvussu tað hevur hilst í fjór og í ár, so talar nógv fyri, at Drekin eisini komandi ár verður millum teirra, ið fara at stríðast um

besta plássið. Tað er lætt at fáa fólk umborð, sum er vant við at rógva, tað tað frammanundan eru fleiri umborð, sum vita, hvat tað snýr seg um.

Nú kappingarnar hava verið so titlar, hava teir á Drekanum vant triggjar ferðir um vikuna. Teir hava verið í bátinum sunnukvöld, týskvöld og mikukvöld, og annars hava teir hvílt og gjørt bátin kláran til róðrarar.

Róðursmaðurin roknar ikki við, at fyrireikingarnar til ólavssøkuróðurin fara at vera ógvuðrvisi, og hann heldur, at tað vil altíð vera soleiðis, at tað er ein frymunur at rógva í heimasjógv:

– Vit hava so ofta róð málið, og vit fara at rógva tað fleiri ferðir fyrri ólavssøku. Tað ber við sær, at tú veist akkurát, hvussu langt tú ert komin og tiskil veist tú nevyt, nær tað t.d. skal farast undir endaspurtin. Men hetta merkir ikki tað sama, sum at vit fara at vinna ólavssøkuróðurin uttan kapping. Vit søu á vestanstevnu, at fleiri liggja framvið, og vit mugu leggja alt í, um vit skulu vinna, heldur Sveinur Gullfoss.